

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000 Julkaistu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2000 N:o 1045—1052

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1045	Julistus neljästä kiitos-, katumus- ja rukouspäivästä vuonna 2001	2713
1046	Valtioneuvoston asetus puolustusvoimista annetun asetuksen muuttamisesta	2717
1047	Valtioneuvoston asetus kasvatustieteellisen alan tutkinnoista ja opettajankoulutuksesta annetun asetuksen liitteen muuttamisesta	2719
1048	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen maksullisista suoritteista annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen muuttamisesta ...	2721
1049	Opetusministeriön asetus tallentamattomien ääni- ja kuvanauhojen ja muiden tallennuslaitteiden maahantuonnista ja valmistuksesta suoritettavan tekijänoikeudellisen maksun suuruudesta ...	2722
1050	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus työntekijäin eläkelain 12 §:n 4 momentin mukaisen eläkelaitosten vastuun prosenttimäärästä vuodelle 2001	2723
1051	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavan eläkesäätiön lisävakuutusvastuun kartuttamisesta ja purkamisesta	2724
1052	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavan eläkekassan lisävakuutusvastuun kartuttamisesta ja purkamisesta	2726

N:o 1045

Julistus

neljästä kiitos-, katumus- ja rukouspäivästä vuonna 2001

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 2000

Perhe lienee instituutiona yhtä vanha kuin ihminen. Vaikka perheen määrittely on eri aikakausina vaihdellut, se on ollut aina inhimillisen yhteiselämän yksi perusta. Perheyhteisön tehtävänä on ollut lasten kasvun tukeminen ja vastuulliseen aikuisuuteen kasvattaminen. Näin perhe on tukenut yhteiskuuluvuuden tunnetta, eri sukupolvien välistä vuorovaikutusta, perinteen siirtoa ja oman henkilöhistorian arvostamista. ”Me emme salaa niitä lapsiltamme vaan kerromme tulevillekin polville Herran voimasta, Herran teoista, ihmeistä, joita hän on tehnyt. Hän käski meidän isiämme opettamaan ne lapsilleen, jotta tulevakin polvi ne tuntisi, jotta vastedes syntyvätkin ne oppisivat ja kertoisivat omille lapsilleen. Jumalaan heidän tulee turvautua, muistaa, mitä hän on tehnyt, ja noudattaa hänen käskyjään.” (Ps. 78)

Kun tahdotaan korostaa perheen merkitystä, on samalla nostettava esille vanhemmuuden asema ja arvo. Vanhempien tulisi toimia

elämän opettajina, mallin antajina ja arvojen välittäjinä. Heidän tehtävänsä on tarjota rakkautta ja hyväksyntää, olla myötäeläjiä niin suruissa kuin iloissa. Vanhemmat ovat huoltajia, siis myös rajojen asettajia ja suojelejoita. Keskustelijoina, kuuntelijoina ja välittäjinä vanhemmat voivat siirtää ihmissuhdetaitoja. Niiden avulla opetellaan myös pyytämään ja antamaan anteeksi. Perheessä tarvitaan yhteistä tahtoa ristiriitojen selvittämiseksi. Tässä perhe kaipaa myös ulkopuolista tukea.

Viime vuosikymmenten yhteiskunnallisessa keskustelussa ei ole aina riittävästi ymmärretty perheen merkitystä. Perheen perinteiset kasvatustehtävät ovat osittain siirtyneet ammattihenkilöstölle esimerkiksi päivähoitajille ja opettajille sekä harrastustoiminnan ohjaajille. Koko kasvatustehtävää eivät kuitenkaan voi suorittaa mitkään perheen ulkopuoliset instituutiot. Niiden asiana on tukea kodin, perheen ja vanhempien kasvatustehtävää.

Kristittyjen yhteisöä kuvataan Raamatussa Jumalan perheeksi, joka on kutsuttu elämään todeksi anteeksiantamuksen ja rauhan sanomaa. Kristillisten kirkkojen ja yhteisöjen tehtävänä on tukea perheiden hyväksi tehtävää työtä. Omassa toiminnassaan niiden tulee myös nähdä perheen kohtaamisen monet mahdollisuudet esimerkiksi lapsityössä, rippikoulussa, avioparityössä ja kirkollisissa toimituksissa. On nähtävä vastuu erityisesti silloin, kun käsitys oikeasta ja väärästä uhkaa hämärtyä, elämänarvoja hallitsee pikaisen mielihyvän saaminen tai elämän tarkoituksettomuus nousee kaikkea hallitsevaksi tekijäksi. Kristillinen usko voi kantaa perheitä niin, että rakkaus ja huolenpito, anteeksiantamus ja uskollisuus toteutuvat kodeissa. ”Luopukaa nyt tekin tästä kaikesta: vihasta, kiukusta, pahuudesta, herjauksista ja siivottomista puheista. Älkää valehdelko toisillenne. Olette-

han riisuneet yltänne vanhan minänne kaikine tekoineen ja pukeutuneet uuteen, joka jatkuvasti uudistuu oppiakseen yhä paremmin tuntemaan Luojansa ja tullakseen hänen kaltaiseksi.” (Kol. 3: 8—10)

Hallitus on päättänyt vanhaa kristillistä tapaa noudattaen, että vuonna 2001 on vietettävä neljänä sunnuntaina yleistä kiitos-, katumus- ja rukouspäivää, nimittäin tammi-kuun 21. päivänä, toukokuun 13. päivänä, syyskuun 23. päivänä ja lokakuun 21. päivänä, sekä määrännyt rukouspäivien saarnojen aiheiksi oheiset tekstit. Tasavallan kansalaisia pyydetään ottamaan osaa näihin yhteisiin jumalanpalveluksiin sekä syventymään myös kodeissa kristinuskon iankaikkisiin totuuksiin. Kaikkien asianomaisten velvollisuus on tiedottaa tästä päätöksestä ja edistää sen noudattamista.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Vuoden 2001 rukouspäivien raamatuntekstit

1. rukouspäivä 21.1.2001

Ps. 135: 13—21

Herra, sinun nimesi on ikuinen!
Sinun nimesi kaikuu polvesta polveen.
Herra hankkii kansalleen oikeutta,
hän on laupias palvelijoilleen.
Muiden kansojen jumalat ovat hopeaa ja kultaa,
ihmiskätten työtä.
Niillä on suu, mutta ne eivät puhu,
niillä on silmät, mutta ne eivät näe,
niillä on korvat, mutta ne eivät kuule.
Henkäystäkään ei ole niiden suussa.
Niiden kaltaisiksi tulevat niiden tekijät,
kaikki, jotka niihin turvaavat.
Israelin suku, kiitä Herraa!
Aaronin suku, kiitä Herraa!
Leevin suku, kiitä Herraa!
Kiittäkää Herraa
kaikki te, jotka häntä pelkäätte!
Kiitetty olkoon Siionin Herra,
hän, joka asuu Jerusalemissa.
Halleluja!

Joh. 14: 6—9

Jeesus sanoi: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani. Jos te tunnette minut, opitte tuntemaan myös minun Isäni. Te tunnette hänet jo nyt, olettehan nähneet hänet.”
Filippus sanoi hänelle: ”Herra, anna meidän nähdä Isä, muuta emme pyydä.”
Jeesus vastasi: ”Etkö sinä, Filippus, tunne minua, vaikka olen jo näin kauan ollut teidän seurassanne? Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän.”

Ef. 2: 19—22

Te ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät. Te olette kiviä siinä rakennuksessa, jonka perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja jonka kulmakivenä on itse Kristus Jeesus. Hän liittää koko rakennuksen yhteen niin että se kasvaa Herran pyhäksi temppeliksi, ja hän liittää teidätkin Hengellään rakennuskivinä Jumalan asumukseen.

2. rukouspäivä 13.5.2001

1 Moos. 33: 1—4

Kun Jaakob kohotti katseensa, hän näki Esaun tulevan neljäsataa miestä mukanaan. Silloin Jaakob jakoi Lealle, Raakelille ja molemmille orjattarille heidän lapsensa. Hän asetti orjattaret lapsineen etumaisiksi, Lean ja hänen lapsensa heidän taakseen ja Raakelin ja Joosefin takimmaisiksi. Hän itse kulki heidän edellään veljeään kohden polvistuen ja kumartaen välillä seitsemän kertaa maahan saakka. Mutta Esau juoksi häntä vastaan, syleili häntä, kietoi kätensä hänen kaulaansa ja suuteli häntä, ja he itkivät.

Matt. 18: 1—6

Kohta sen jälkeen opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: ”Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?” Silloin Jeesus kutsui luokseen lapsen, asetti hänet heidän keskelleen ja sanoi:

”Totisesti: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan. Se, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, on suurin taivasten valtakunnassa. Ja joka minun nimessäni ottaa luokseen yhdenkin tällaisen lapsen, se ottaa luokseen minut. Mutta jos joku johdattaa lankeemukseen yhdenkin näistä vähäisistä, jotka uskovat minuun, hänelle olisi parempi, että hänen kaulaansa pantaisiin myllynkivi ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen.

Ap. t. 16: 13—15

Sapattina menimme kaupungin ulkopuolelle joen rantaan; arvelimme, että siellä olisi rukouspaikka. Istuuduimme sinne ja puhuimme naisille, joita siellä oli koolla. Meitä kuuntelemassa oli myös muuan Lyydia, jumalaapelkäävä nainen, joka oli kotoisin Tyatirasta ja kävi kauppaa purppurakankailla. Herra avasi hänen sydämensä ottamaan vastaan sen mitä Paavali puhui, ja hänet ja hänen perhekuntansa kastettiin. Hän sanoi sitten meille: ”Jos kerran pidätte minua Herraan uskovana, tulkaa kotiini ja jääkää vieraikseni.” Hän vaatimalla vaati meitä tulemaan.

3. rukouspäivä 23.9.2001

Ps. 78: 1—7

Kuuntele, kansani, mitä opetan,
tarkatkaa sanojani, te kaikki.
Minä aion esittää viisaiden mietteitä,
tuon julki menneisyyden arvoituksia,
vanhoja asioita, joista olemme kuulleet,
joista isämme ovat meille kertoneet.
Me emme salaa niitä lapsiltamme
vaan kerromme tulevillekin polville
Herran voimasta, Herran teoista,
ihmeistä, joita hän on tehnyt.
Hän sääti Jaakobille säädöksensä,
hän antoi Israelille lakinsa
ja käski meidän isiämme
opettamaan ne lapsilleen,
jotta tulevakin polvi ne tuntisi,
jotta vastedes syntyvätkin ne oppisivat
ja kertoisivat omille lapsilleen.
Jumalaan heidän tulee turvautua,
muistaa, mitä hän on tehnyt,
ja noudattaa hänen käskyjään.

Joh. 15: 5—9

”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, tuottaa paljon hedelmää. Ilman minua te ette saa aikaan mitään. Joka ei pysy minussa, on kuin irronnut oksa: se heitetään pois, ja se kuivuu. Kuivat oksat kerätään ja viskataan tuleen, ja ne palavat poroksi.” Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, voitte pyytää mitä ikinä haluatte, ja te saatte sen. Siinä minun Isäni kirkkaus tulee julki, että te tuotatte runsaasti hedelmää ja niin osoitate olevanne opetuslapsiani. Niin kuin Isä on rakastanut minua, niin olen minä rakastanut teitä. Pysykää minun rakkaudessaani.”

Ap. t. 2: 42—47

Seurakunta kuunteli ja noudatti uskollisesti apostolien opetusta. Uskovat elivät keskinäisessä yhteydessä, mursivat yhdessä leipää ja rukoilivat. Pelko levisi ihmisten keskuuteen, ja apostolien käten kautta tapahtui monia ihmeitä ja tunnustekoja. Uskovat pysyttelivät yhdessä, ja kaikki oli heille yhteistä. He

myivät talonsa ja tavaransa, ja rahoista jaettiin kaikille sen mukaan kuin kukin tarvitsi. Joka päivä he uskollisesti kokoontuivat temppeliin, ja kodeissaan he yhdessä mursivat leipää ja aterioivat riemullisin ja vilpittömin mielin. He ylistivät Jumalaa ja olivat koko kansan suosiossa, ja päivä päivältä Herra liitti heidän joukkoonsa niitä jotka pelastuivat.

4. rukouspäivä 21.10.2001

5 Moos. 10: 17—19

Herra, teidän Jumalanne, on jumalien Jumala ja korkein Herra, suuri, väkevä ja pelottava Jumala. Hän ei ole puolueellinen eikä häntä voi lahjoa. Hän huolehtii leskien ja orpojen oikeuksista, hän rakastaa muukalaista ja ruokkii ja vaatettaa hänet. Samoin tulee myös teidän rakastaa muukalaista; olettehan itsekkin olleet muukalaisina Egyptissä.

Mark. 3: 31—35

Jeesuksen äiti ja veljet olivat saapuneet paikalle. He jäivät ulos seisomaan ja lähettivät hakemaan häntä. Hänen ympärillään istui paljon ihmisiä, ja hänelle tuotiin sana: ”Äitisi ja veljesi ovat tuolla ulkona ja kysyvät sinua.” Mutta Jeesus vastasi heille: ”Kuka on äitini? Ketkä ovat veljiäni?” Hän katsoi ihmisiin, joita istui joka puolella hänen ympärillään, ja sanoi: ”Tässä ovat minun äitini ja veljeni. Se, joka tekee Jumalan tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini.”

Kol. 3: 8—11

Luopukaa nyt tekin tästä kaikesta: vihasta, kiukusta, pahuudesta, herjauksista ja siivottomista puheista. Älkää valehdelko toisillenne. Olettehan riisuneet yltänne vanhan minänne kaikkine tekoineen ja pukeutuneet uuteen, joka jatkuvasti uudistuu oppiakseen yhä paremmin tuntemaan Luojansa ja tullakseen hänen kaltaisekseen. Silloin ei ole enää kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikattua eikä ympärileikkaamatonta, ei barbaaria, skyyttalaista, orjaa eikä vapaata, vaan Kristus on kaikki, hän on kaikissa.

N:o 1046

Valtioneuvoston asetus
puolustusvoimista annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä joulukuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty puolustusministeriön esittelystä *kumotaan* puolustusvoimista 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun asetuksen (667/1992) 14 ja 15 §, sellaisina kuin ne ovat osaksi asetuksessa 1367/1993, *muutetaan* 2 §:n 4 momentti ja 11—13 §, sellaisena kuin niistä on 12 § osaksi asetuksessa 741/1994, ja *lisätään* 54 §:ään, sellaisena kuin se on asetuksessa 284/2000, uusi 5 momentti seuraavasti:

2 §

Maavoimien materiaalihallintoa varten on puolustusvoimien materiaalilaitos sekä rauhanturvaamistoiminnan käytännön toimeenpanoa varten puolustusvoimien kansainvälinen keskus.

11 §

Puolustusvoimien sotilaallisena johto-esikuntana ja keskushallintoviranomaisena pääesikunta käsittelee ja ratkaisee ne puolustusvoimille kuuluvat asiat, joita ei ole säädetty tai määrätty puolustusvoimien muun viranomaisen käsiteltäviksi ja ratkaistaviksi, sekä johtaa ja valvoo puolustusvoimille säädettyjen tehtävien suorittamista, jollei puolustusvoimain komentajan toimivallasta muuta johdu.

12 §

Pääesikunnassa on:

- 1) henkilöstöesikunta, päätehtävänäään henkilöstövoimavarojen johtamiseen, henkilöstöhallintoon ja asevelvollisuuteen liittyvät asiat;
- 2) operaatioesikunta, päätehtävänäään sotilaallisen maanpuolustuksen valmiuteen sekä

valtakunnan alueen valvontaan ja sen alueelliseen koskemattomuuteen liittyvät asiat;

3) huoltoesikunta, päätehtävänäään puolustusvoimien huoltoon sekä materiaali- ja kiinteistöhallintoon liittyvät asiat; sekä

4) maavoimaesikunta, päätehtävänäään maavoimien kehittämiseen ja varustamiseen liittyvät asiat.

Pääesikunnassa voi 1 momentissa säädetyn lisäksi olla esikuntiin kuulumattomia osastoja ja muita toimintayksiköitä.

Pääesikunnan esikuntien tehtävistä ja esikuntien jakamisesta osastoihin ja muihin toimintayksiköihin samoin kuin suoraan pääesikunnan päällikön alaisista osastoista ja muista toimintayksiköistä määrätään yksityiskohtaisemmin pääesikunnan työjärjestyksessä.

13 §

Henkilöstöesikuntaa johtaa puolustusvoimien henkilöstöpäällikkö, operaatioesikuntaa puolustusvoimien operaatiopäällikkö, huoltoesikuntaa puolustusvoimien huoltopäällikkö ja maavoimaesikuntaa maavoimapäällikkö.

54 §

Rauhanturvajoukon komentajan ja rauhanturvaamisorganisaatiossa kenraalin sotilas- tai palvelusarvossa palvelevan tehtävään määrittämisestä säädetään rauhanturvaamislaissa (514/1984). Everstin tai kommodorin sotilas- tai palvelusarvossa palvelevan määrää tehtä-

vään puolustusministeriö sekä muut rauhanturvaamislain 21 §:n 2 momentissa tarkoitetut henkilöt pääesikunta. Muun rauhanturvaamishenkilöstön määrää tehtävään puolustusvoimien kansainvälisen keskuksen johtaja.

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2000.

Helsingissä 7 päivänä joulukuuta 2000

Puolustusministeri *Jan-Erik Enestam*

Vanhempi hallitussihteeri Seppo Kipinoinen

N:o 1047

Valtioneuvoston asetus

kasvatustieteellisen alan tutkinnoista ja opettajankoulutuksesta annetun asetuksen liitteen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä joulukuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä, *muutetaan* kasvatustieteellisen alan tutkinnoista ja opettajankoulutuksesta 21 päivänä huhtikuuta 1995 annetun asetuksen (576/1995) liite, sellaisena kuin se on osaksi asetuksessa 36/1999, seuraavasti:

Luettelo

oppiaineista, joiden syventävät opinnot ovat pääaineen asemassa eri yliopistoissa maisterin tutkintoon johtavassa koulutuksessa kasvatustieteellisellä alalla

	HY	JoY	JY	LY	OY	TaY	TY	ÅA
Kasvatustiede	x	x	x	x	x	x	x	x
Aikuiskasvatus(tiede), aikuiskoulutus	x		x	x		x	x	
Erytispedagogiikka	x	x	x				x	x
Kasvatuspsykologia	x				x			
Kasvatussosiologia		x						
Musiikkikasvatus					x			
Kotitaloustiede	x	x						
Käsityökasvatus, käsityötiede, tekstiilityö	x	x					x	x

Luettelo

opettajankoulutuksen koulutusvastuun jaosta yliopistojen välillä kasvatustieteellisellä alalla

	HY	JoY	JY	LY	OY	TaY	TY	ÅA
Lastentarhanopettajien koulutus ...	x	x	x		x	x	x	x
Luokanopettajien koulutus	x	x	x	x	x	x	x	x
Aineenopettajien koulutus (ensimmäinen opetettava aine, 55 ov):								
- kotitalous	x	x						x
- tekstiilityö	x	x						x
- tekninen työ							x	x
- musiikki					x			
Erytisopettajien koulutus	x	x	x				x	x
Opinto-ohjaajien koulutus		x	x					x
Opettajan pedagogiset opinnot	x	x	x	x	x	x	x	x
Ammatillisten oppilaitosten opettajankoulutus								x

Huomautukset

1. Kunkin yliopiston koulutusvastuu on merkitty rastilla (x).

2 Ilman luetteloon tehtävää muutosta yliopisto ei voi aloittaa pääaineen asemassa olevien aineiden syventävien opintojen järjestämistä oppiaineessa tai opettajankoulutusta, joka ei luettelon mukaan kuulu yliopiston koulutusvastuun piiriin. Sama koskee myös yliopiston luopumista luetteloon merkitystä koulutusvastuusta.

3. Åbo Akademi on yleinen vastuu ruotsinkielisen opettajankoulutuksen pedagogisista opinnoista. Tarvittaessa Åbo Akademi on yhteistyössä toisten ruotsinkielisiä opettajia kouluttavien yliopistojen ja korkeakoulujen kanssa.

Helsingissä 7 päivänä joulukuuta 2000

Opetusministeri *Maija Rask*

4. Yliopistojen nimien lyhenteet:

HY Helsingin yliopisto
JoY Joensuun yliopisto
JY Jyväskylän yliopisto
LY Lapin yliopisto
OY Oulun yliopisto
TaY Tampereen yliopisto
TY Turun yliopisto
ÅA Åbo Akademi

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Hallitussihteeri Terttu Ujainen

N:o 1048

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus

sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen maksullisista suoritteista annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2000

Sosiaali- ja terveysministeriö on
muuttanut sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen maksullisista suoritteista maaliskuun 30 päivänä 1998 annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen (238/1998) liitteen 2 kohdan 6, sellaisena kuin se on asetuksessa 498/2000, seuraavasti:

Liite 2

6. Kemikaalilain 48 a §:n mukaisesti toimitettujen tietojen käsittelystä perittävät vuotuiset maksut

6.1. Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksessä 377/1998 mainittujen tietojen käsittely:

— Toiminnanharjoittajan ilmoitusten määrä:

1—200 kappaletta	180 mk kappaleelta vuodessa
200 kappaletta ylittäviltä osin	90 mk kappaleelta vuodessa

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2000

Peruspalveluministeri *Osmo Soininvaara*

Hallitussihteeri Pentti Wavela

N:o 1049

Opetusministeriön asetus**tallentamattomien ääni- ja kuvanauhojen ja muiden tallennuslaitteiden maahantuonnista ja valmistuksesta suoritettavan tekijänoikeudellisen maksun suuruudesta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2000

Opetusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun tekijänoikeuslain (404/1961) 26 a §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1254/1994:

1 §

Tekijänoikeuslain 26 a §:n perusteella tallentamattomien ääni- ja kuvanauhojen maahantuonnista ja valmistuksesta suoritettavan maksun suuruus on vuonna 2001:

- 1) ääninauhoista 3 penniä kultakin alkavalta minuutilta;
- 2) kuvanauhoista 4,5 penniä kultakin alkavalta minuutilta;
- 3) tallennettavista audio-CD-levyistä (CD-R audio ja CD-RW audio) 3 penniä kultakin alkavalta minuutilta;
- 4) tietokoneen avulla tallennettavista CD-levyistä (CD-R ja CD-RW) 1 penni kultakin alkavalta minuutilta; ja
- 5) MP3-tallentimista 3 penniä kultakin alkavalta minuutilta laitteen keskimääräisen tallennuspituuden mukaan laskettuna.

2 §

Edellä olevaa 5 kohtaa sovelletaan siten, että

- 1) tallentimista, joissa on kiinteä muisti, peritään enintään 150 markkaa;

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 2000

2) tallentimista, joissa on irrotettava muisti, peritään 1) kohdan mukainen maksu laitteen mukana toimitettavista muistiyksiköistä; ja

3) maksua ei peritä tallentimista, joissa on muitakin ominaisuuksia kuin MP3-tallennin ja joita ei ole tarkoitettu käytettäväksi yksinomaan tai pääasiassa musiikin kotikopiointiin.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2001.

4 §

Tällä asetuksella kumotaan 16 päivänä joulukuuta 1999 annettu opetusministeriön päätös tallentamattomien ääni- ja kuvanauhojen ja muiden tallennuslaitteiden maahantuonnista ja valmistuksesta suoritettavan tekijänoikeudellisen maksun suuruudesta (1205/1999) sekä sen perusteella tehdyt soveltamispäätökset.

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*Hallitussihteeri *Jorma Waldén*

N:o 1050

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus
työntekijäin eläkelain 12 §:n 4 momentin mukaisen eläkelaitosten vastuun prosenttimäärästä
vuodelle 2001

Annettu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2000

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 12 §:n 4 momentin, sellaisena kuin se on laissa 839/1996, nojalla:

1 §
Sosiaali- ja terveysministeriön työntekijäin eläkelain 12 §:n 4 momentissa tarkoitetuista perusteista antamansa päätöksen (1116/1996) 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu prosenttimäärä vuodelle 2001 on 0,2.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2000

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Ylimatemaatikko Leena Väänänen

N:o 1051

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavan eläkesäätiön lisävakuutusvastuun kartuttamisesta ja purkamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2000

Sosiaali- ja terveysministerin päätöksen mukaisesti säädetään 29 päivänä joulukuuta 1995 annetun eläkesäätiölain (1774/1995) 48 c §:n 2 ja 5 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 1323/1997:

1 §

Toimintapääomaan liittyvien rajojen ja vyöhykkeiden määrittely

Toimintapääoman yläraja on vakavaraisuusrajan nelinkertainen määrä.

Toimintapääoman tavoitevyöhykkeellä tarkoitetaan vyöhykettä, jonka alaraja on kaksinkertainen vakavaraisuusrajaan verrattuna ja jonka ylärajana on toimintapääoman yläraja.

Rajoitusvyöhykkeellä tarkoitetaan vyöhykettä, joka jatkuu tavoitevyöhykkeen alarajalta vakavaraisuusrajaan asti.

Vakavaraisuusrajan alapuolella olevaa aluetta kutsutaan kriisivyöhykkeeksi.

2 §

Menettely rajoitusvyöhykkeellä

Eläkesäätiölain (1774/1995) 43 §:n 2 momentin 3 kohdan mukaista lisävakuutusvastuuta voidaan kartuttaa kannatusmaksuilla siten, että eläkesäätiön toimintapääoma on kartuttamisen jälkeen korkeintaan tavoitevyöhykkeen alarajan suuruinen. Tällöin toimintapääomaa määrättäessä voidaan jättää

pois työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavan eläkesäätiön toimintapääomaan luettavista eristä annetun asetuksen (1326/1997) 1 §:n 1 momentin kohdan 6 ja työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavan eläkesäätiön toimintapääomaan luettavista eristä annetun asetuksen muuttamisesta annetun asetuksen (263/1999) 1 §:n 1 momentin kohtien 5 ja 7 mukaiset erät.

3 §

Menettely tavoitevyöhykkeellä

Kun eläkesäätiön toimintapääoma on tavoitevyöhykkeen puolivälin alapuolella, eläkesäätiö voi kartuttaa lisävakuutusvastuuta kannatusmaksuilla eläkesäätiölain 47 a §:ssä tarkoitetun sijoitussuunnitelman mukaisesti kahdessa eri tilanteessa:

1) korvattaessa 2 §:ssä tarkoitetut toimintapääoman erät;

2) siirryttäessä riskipitoisempaan sijoitusjakaumaan tilivuotta seuraavana vuonna. Tällöin lisävakuutusvastuuta voidaan kartuttaa seuraavan vuoden lopun tavoitesijoitusjakamalla laskettuun tavoitevyöhykkeen alarajaan saakka.

Kartuttamisen jälkeen toimintapääoma saa

kuitenkin olla korkeintaan tavoitevyöhykkeen puolessa välissä. Tällöin toimintapääomaa määrättäessä voidaan jättää pois 2 §:ssä tarkoitetut toimintapääoman erät.

4 §

Menettely toimintapääoman ylärajan ylittyessä

Toimintapääoman ylärajan ylityksen pysyvyyttä arvioitaessa toimintapääomasta voidaan jättää pois 2 §:ssä tarkoitetut toimintapääoman erät. Jos ylitys voidaan katsoa pysyväksi, eläkesäätiön on lisävakuutusvastuuta purkaakseen haettava sosiaali- ja terveysministeriön vahvistus purkamista koskeville laskuperusteille.

5 §

Lisävakuutusvastuun kartuttaminen ja purkaminen tilinpäätöksessä

Eläkesäätiön siirtojen lisävakuutusvastuuseen tulee tapahtua suunnitellusti ja jatkuvuutta noudattaen.

Laskennallinen toimintapääoma, jonka perusteella tehdään siirrot lisävakuutusvastuun kartuttamiseksi tai purkamiseksi ensin sijoitustoiminnan tuloksen osalta ja sitten kannatusmaksujen osalta, muodostuu seuraavista eristä:

- 1) arvostuserot 31.12.v;

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2000

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

- 2) oma pääoma 31.12.v;
- 3) vapaaehtoiset varaukset 31.12.v;
- 4) lisävakuutusvastuu 31.12.v-1;
- 5) vakuudet 31.12.v;
- 6) palkkasummaerä 31.12.v

Eläkesäätiön vakuutusmatemaatikko laskee eläkesäätiölain 48 b §:n 1 momentin mukaisen vakavaraisuusrajan ja määrittää työntekijäin eläkelain (395/1961) 12 a §:n 1 momentissa tarkoitetuissa laskuperusteissa määritetyn vakavaraisuusaseman. Tämän perusteella vakuutusmatemaatikko antaa lausunnon niistä rajoista, joiden puitteissa eläkesäätiö voi sijoitussuunnitelmansa mukaisesti päättää tilikauden sekä sijoitustoiminnan yli- tai alijäämän että kannatusmaksujen käytöstä lisävakuutusvastuun kartuttamiseksi tai purkamiseksi.

Jos lisävakuutusvastuuta kartutetaan AB-eläkesäätiön A-osastolta tapahtuvalla sisäisellä siirrolla, siirtoon sovelletaan sijoitustoiminnan ylijäämää koskevia säännöksiä.

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä joulukuuta 2000.

Tällä asetuksella kumotaan sosiaali- ja terveysministeriön eläkesäätiöille 29 päivänä helmikuuta 2000 antaman määräyksen (Dnro 10/02/2000) 9.4—9.6 kohdat.

Matemaatikko Pirjo Moilanen

N:o 1052

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavan eläkekassan lisävakuutusvastuun kartuttamisesta ja purkamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2000

Sosiaali- ja terveysministerin päätöksen mukaisesti säädetään 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun vakuutuskassalain (1164/1992) 83 d §:n 5 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1322/1997:

1 §

Toimintapääomaan liittyvien rajojen ja vyöhykkeiden määrittely

Toimintapääoman yläraja on vakavaraisuusrajan nelinkertainen määrä.

Toimintapääoman tavoitevyöhykkeellä tarkoitetaan vyöhykettä, jonka alaraja on kaksinkertainen vakavaraisuusrajaan verrattuna ja jonka ylärajana on toimintapääoman yläraja.

Rajoitusvyöhykkeellä tarkoitetaan vyöhykettä, joka jatkuu tavoitevyöhykkeen alarajalta vakavaraisuusrajaan asti.

Vakavaraisuusrajan alapuolella olevaa aluetta kutsutaan kriisivyöhykkeeksi.

Jos siirto vakuutuskassalain (1164/1992) 79 §:n 2 momentin mukaiseen lisävakuutusvastuuseen johtaa siihen, että eläkekassan työntekijäin eläkelain (395/1961) 12 a §:n 1 momentissa tarkoitetuissa laskuperusteissa määritelty vakavaraisuusasema muuttuu vyöhykkeeltä toiselle, sovelletaan kunkin vyöhykkeen säännöksiä heti vyöhykerajalta alkaen.

2 §

Menettely kriisivyöhykkeellä

Kriisivyöhykkeellä toimintapääomaan voidaan lukea vakuutuskassalain 79 §:n 3 momentin mukaisesta tasoitusmäärästä se osa, jolla tasoitusmäärä ylittää 1 §:ssä tarkoitettujen laskuperusteiden mukaisen vähimmäismääränsä.

3 §

Menettely rajoitusvyöhykkeellä

Eläkekassan laskuperusteet lisävakuutusvastuun kartuttamiseksi sijoitustoiminnan ylijäämällä on laadittava siten, että 6 §:ssä määritellyn laskennallisen toimintapääoman ollessa vakavaraisuusrajaalla sijoitustoiminnan ylijäämä on siirrettävä kokonaan lisävakuutusvastuun kartuttamiseen. Ylijäämästä lisävakuutusvastuuseen siirrettävä vähimmäismäärä pienenee suoraviivaisesti siten, että se on tavoitevyöhykkeen alarajalla nolla.

Eläkekassan laskuperusteet lisävakuutusvastuun purkamiseksi sijoitustoiminnan ali-

jäämällä on laadittava siten, että laskennallisen toimintapääoman ollessa vakavaraisuusrajalalla sijoitustoiminnan alijäämää ei saa peittää lisävakuutusvastuusta. Toimintapääoman ollessa tavoitevyöhykkeen alarajalla voidaan sijoitustoiminnan alijäämä peittää lisävakuutusvastuusta. Näiden rajojen välissä siirrettävä määrä määritetään suoraviivaisesti. Lisävakuutusvastuun purkamisen enimmäismäärä saa kuitenkin olla enintään puolet laskennallisen toimintapääoman ja vakavaraisuusrajan erotuksesta.

Lisävakuutusvastuuta voidaan kartuttaa vakuutusmaksuilla siten, että eläkekassan toimintapääoma on kartuttamisen jälkeen korkeintaan tavoitevyöhykkeen alarajan suuruinen. Tällöin toimintapääomaa määrättäessä voidaan jättää pois työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavan eläkekassan toimintapääomaan luettavista eristä annetun asetuksen muuttamisesta annetun asetuksen (258/1999) 1 §:n 1 momentin kohtien 7 ja 8 mukaiset erät.

4 §

Menettely tavoitevyöhykkeellä

Kun eläkekassan toimintapääoma on tavoitevyöhykkeen puolivälin alapuolella, eläkekassa voi kartuttaa lisävakuutusvastuuta vakuutusmaksuilla vakuutuskassalain 83 f §:ssä tarkoitetun sijoitussuunnitelman mukaisesti kahdessa eri tilanteessa:

1) korvattaessa 3 §:ssä tarkoitetut toimintapääoman erät;

2) siirryttäessä riskipitoisempaan sijoitusjakaumaan tilivuotta seuraavana vuonna. Tällöin lisävakuutusvastuuta voidaan kartuttaa seuraavan vuoden lopun tavoitesijoitusjakamalla laskettuun tavoitevyöhykkeen alarajaan saakka.

Kartuttamisen jälkeen toimintapääoma saa kuitenkin olla korkeintaan tavoitevyöhykkeen puolessa välissä. Tällöin toimintapääomaa määrättäessä voidaan jättää pois 3 §:ssä tarkoitetut toimintapääoman erät.

Lisävakuutusvastuuta voidaan purkaa vakuutusmaksujen vakaana pitämiseksi, jos eläkekassan vakuutusmaksu muodostuu kolmen edeltävän vuoden turvaavasti määritettyä keskimääräistä vakuutusmaksutasoa korkeam-

maksi. Tällöin lisävakuutusvastuuta voidaan purkaa enintään tilivuoden vakuutusmaksun ja edellä tarkoitetun keskimääräisen vakuutusmaksun erotuksen suuruinen määrä.

5 §

Menettely toimintapääoman ylärajan ylittyessä

Toimintapääoman ylärajan ylityksen pysyvyyttä arvioitaessa toimintapääomasta voidaan jättää pois 3 §:ssä tarkoitetut toimintapääoman erät. Jos ylitys voidaan katsoa pysyväksi, eläkekassan on lisävakuutusvastuuta purkaakseen haettava sosiaali- ja terveysministeriön vahvistus purkamista koskeville laskuperusteille.

6 §

Lisävakuutusvastuun kartuttaminen ja purkaminen tilinpäätöksessä

Eläkekassan siirrot lisävakuutusvastuuseen tapahtuvat suunnitellusti ja jatkuvuutta noudattaen.

Laskennallinen toimintapääoma, jonka perusteella tehdään siirrot lisävakuutusvastuun kartuttamiseksi tai purkamiseksi ensin sijoitustoiminnan tuloksen osalta ja sitten vakuutusmaksujen osalta, muodostuu seuraavista eristä:

- 1) arvostuserot 31.12.v
- 2) oma pääoma 31.12.v
- 3) vapaaehtoiset varaukset 31.12.v
- 4) lisävakuutusvastuu 31.12.v-1
- 5) vakuudet 31.12.v
- 6) palkkasummaerä 31.12.v

Eläkekassan vakuutusmatemaatikko laskee eläkekassan vakuutuskassalain 83 c §:n 1 momentin mukaisen vakavaraisuusrajan ja määrittää työntekijäin eläkelain 12 a §:n 1 momentissa tarkoitetuissa laskuperusteissa määritetyn vakavaraisuusaseman. Tämän perusteella vakuutusmatemaatikko antaa lausunnon niistä rajoista, joiden puitteissa eläkekassa voi sijoitussuunnitelmansa mukaisesti päättää tilikauden sekä sijoitustoiminnan yli- tai alijäämän että kannatusmaksujen käytöstä lisävakuutusvastuun kartuttamiseksi tai purkamiseksi.

N:o 1052

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä
joulukuuta 2000.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2000

Tällä asetuksella kumotaan sosiaali- ja
terveysministeriön eläkekassoilta 29 päivänä
helmikuuta 2000 antaman määräyksen (Dnro
11/02/2000) 4.4—4.8 kohdat.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Matemaatikko Pirjo Moilanen